

AUTE de 23 d'octubre de 2003

Costes en el cas d'aplanament a l'incident de prejudicialitat penal: improcedència.- Bona fe

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.-. La representació processal del Sr. Daniel C.C. va formular, en data 15-1-2003, demanda de judici civil, a tramitar pel procediment ordinària, contra el Sr. Xavier E.M., la Sra. Montserrat M.B. i la mercantil FINANCERA D'ASSEGURANCES en reclamació de la quantitat de 16.645,63 €.

La representació processal dels defenents va presentar, en data 5-2-2003, incident de prejudicialitat penal i va sol·licitar que es dictés Aute pel qual s'acordés la suspensió de la tramitació del procediment civil fins a la resolució definitiva dels autes penals iniciats. De forma subsidiària articulava excepció dilatòria de manca de litisconsorci passiu necessari.

II.- Per escrit de 17-2-2003 el Sr. Daniel C.C. es va aplanar a l'incident de prejudicialitat penal i va sol·licitar la suspensió del procés civil fins a la resolució del procés penal.

III.- L'Honorable Tribunal de Batlles va dictar Aute, de data 5-3-2003, essent la part dispositiva del mateix la que segueix: "ACORDA: la suspensió de la tramitació del present procediment civil registrat sota el núm. 244-3/2002 fins a la resolució dels autes penals que han estat incoats subsegüent a l'incendi esdevingut en data 21 de setembre del 2000 a l'aparcament Sucarana d'Escaldes-Engordany, amb condemna en costes segons preveu el darrer "Considerant" de la present resolució".

IV.- La representació processal de la part agent va interposar recurs d'apel·lació contra la resolució d'instància i, en data 16-5-2003, va presentar escrit de

conclusions, en virtut del qual demanava la revocació de l'Aute dictat per l'Honorable Tribunal de Batlles.

Per el contrari, la part defenent en el seu escrit de contesta a les conclusions, de 6-6-2003, va demanar la confirmació de la resolució amb imposició a l'apel·lant de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- L'objecte del present recurs d'apel·lació rau en determinar si les costes processals de la instància no han de ser imposades a la part agent, com aquesta sustenta, atès que es va aplanar a l'incident de prejudicialitat penal instat per la part defenent, o, per el contrari, com va resoldre l'Honorable Tribunal de Batlles, malgrat l'existència de l'aplanament ha de suportar les costes causades a la instància relatives a la tramitació de l'incident de prejudicialitat penal.

En definitiva, es tracta de determinar si en un supòsit d'aplanament a les pretensions d'una de les parts litigants per l'altra procedeix o no la imposició de costes. Al respecte, s'ha de dir que en els ordenaments jurídics de l'entorn quan es produeix un aplanament, la resposta que l'ordenament jurídic proporciona sol ésser la no imposició a cap de les parts de les costes processals, excepte quan es pot titllar l'actuació d'una d'elles de mala fe, com s'esdevé quan una de les parts litigants, malgrat haver estat requerida extrajudicialment, s'aplana a la demanda judicial interposada en contra seva, tota vegada que d'aquesta forma ha obligat a l'altra part a instar l'auxili judicial (cfr. art. 395 Llei d'enjudiciament civil espanyola, LEC 1/2000, de 7 de gener). En el sistema processal andorrà, no existeix una regulació processal que determini la resposta a les costes processals en matèria d'aplanament, però aquest Tribunal Superior ha resol en sentència de 19-11-1998 que les costes processals s'han d'imposar, malgrat l'aplanament, pel fet que amb la seva actuació la part que s'aplana ha donat lloc al plet i, si hagués complert la seva prestació amb anterioritat, no s'hagués iniciat el procediment ni s'haguessin generat despeses processals.

Nogensmenys el que s'acaba d'exposar, es pot observar com la solució suara esmentada rau en una actuació de la part que s'aplana que no s'adiu amb el principi de bona fe i que és precisament la seva actuació la que origina l'inici del procés i consegüentment la gènesi de les despeses processals. En canvi, en el present supòsit resulta que la part agent interposa la seva demanda de

reclamació de quantitat en data 15-1-2003, atès que la Batllia per Aute de 9-10-2002 havia decidit l'arxiu de les diligències prèvies núm. 100-4/01 i que es va recórrer per la part defenent l'Aute d'arxiu, per la qual cosa el procediment penal restava encara obert. De la prova que existeix a les actuacions, no s'ha acreditat que la part agent, que s'aplana a l'incident de prejudicialitat, conegués quan va interposar la seva demanda civil que l'arxiu es trobava recorregut, per la qual cosa no pot ésser considerada la seva actuació contrària a les regles de la bona fe i s'escau revocar la decisió de la instància, pel que es refereix a la imposició de les costes processals. Correspon aleshores mantenir la part dispositiva de l'Aute dictat a la instància, però sense imposar les costes de l'incident a cap de les parts litigants, divent cada part suportar les causades a la seva instància i les comunes per meitat, d'acord amb allò que es preveu a la Novel·la 82, capítol 10.

II.- L'èxit del recurs d'apel·lació determina la no imposició de les costes processals d'aquesta segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat pel Sr. Daniel C.C. contra l'Aute, de data 5-3-2003, dictat per L'Honorable Tribunal de Batlles i revocar la seva part dispositiva exclusivament en allò que fa referència a les costes processals, declarant que no s'escau imposar a cap de les parts litigants les costes processals de l'incident de prejudicialitat, divent cada part suportar les causades a la seva instància i les comunes per meitat, i mantenint la resta dels pronunciaments continguts en l'esmentat Aute. No procedeix imposar les costes d'aquesta segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-